

KDYŽ MUZIKA - TAK JEDINĚŠ JEDINĚŠ

Neděle, 05 listopad 2017

Mám krátkou přílohu k článku Věrnice, k jejímu Hudebnímu okénku. Víte, ono to s tou líbivou a nelíbivou muzikou je krapet ošemetný. Jako se všim, co nám kam patří naprosto samozřejmě, a jinde to samý je nejmenším nezávadoucí.

Takové opeřené nebo grilované buřty na lavici kolem ohníku, je absolutní pochoutka. Ale dost dobře si ho neumíme představit třeba u dřevěné vešelé. Nebo u svatebního oběda. Zase ale by měly nenadchnuly svíčky brusinkama a lehoučkou (nebo tak nějak) u letního věrního ohníkového posezení.

Tímhle totiž narážím na posteh Deeres, která tam v komentáři napsala, že dechovka nezkusne. Jenomže - taková fajn vesnická tancovačka bez živé dechovky, nebo aspoň jakýsi její náhražky jinejma nástrojema, a hlavně bez živých muzikantů, je podle mě mrtvá tancovačka, i kdyby tam celej večer vyhrávala Česká filharmonie Dvořáka, Smetanu, Čajkovského a jiný elity. Něco úplně dalšího je muzika reprodukováná; Neřvar posledních dvacet let, vedenej snahou o úspory nákladů za živé muzikanty. Jestliže mi na vesnický tancovače hraje dechovka z gramofonu, pak dechovku přímo nesnáším!

Vlastně si ji reprodukovanou nepustím ani doma z televize. Ale na vesnický tancovače klidně a dokonce rád snesu dokonce i Evu s Váškem, ale - zase samozřejmě jedině živě! A živě bez plejbeku!!! Pak jo a rád. Fakt nekecám. Ale bůda, kdyby je tam chtěli pouštět z gramofonu!!!! PEPA - NĚ